

GABRIELA VRÁNOVÁ HEREČKA

1 Ve třetí třídě jsem dostala pod stromeček všech sedm dílů Káji **Mařika** - byla jsem šťastná. Rodiče mě sice řekli, že zatím mohu číst jen první čtyři, dál už to bylo moc zamilované, ale já jsem „tajně“ pod peřinou přečetla i ty další, při baterce. Bože, jak naivní s pohledem na četbu-nečetbu dnešní mladé generace se mi to zdá!! Tenkrát jsem četla vedle Káji **Mařika** všechno, co skýtala naše velká knihovna, jediné bohatství, které naše rodina vlastnila, Tolstého, dokonce Dostojevského, Čepa, Durycha, to vzrušení nad jeho románem Na horách!, Horovy překlady Puškina i Jesenina, dost už, stejně tomu nikdo neuvěřil!! Nikdy jsem to ještě nikam nenapsala, ale nejkrásnější dárky, které jsem dala, nikoliv dostala, byly zimní kabát pro tatínka a gramofon na kliku s gramodeskami pro maminku a mou malou sestřičku Miriam. Ty dary jsem koupila od pana Brože, vrchního elektrikáře Divadla na Vinohradech, který se stěhoval a potřeboval nějakou korunu a můj tatínek, středoškolský profesor a básník potřeboval zimník !!! U gramofonu jsme prožili jeden z nejkrásnějších Štědrých večerů, na které se pamatuji!!

2 Dříve jsem si nedovedla představit Vánoce bez maminky, tatínka, celé rodiny. Všichni jsme ty svátky, pokud to jen šlo, slavili společně v Brně, výjimečně na Slovensku u mamčininy rodiny. Dnes... Není tady maminka, tatínek, bratr Jarínek, ale jsou se mnou stále v mém srdci, stejně jako maminka mého muže, jeho rodina. Je tu ale především můj muž, můj syn a všichni naši blízcí, je tu vánoční hudba, koledy, zpěv, vzpomínky...

3 Určitě se změnil, ale myslím si, jak kde!! Má kolegyně Ninočka Popelíková vyrobila pro svou vnučku Karolinku celý kostým princezny, to byl, panečku, dárek !! Najdou se doufám, i dnes takoví rodiče a takové děti, které dovedou ocenit dárek nikoliv podle nominální hodnoty, ale podle míry lásky, se kterou je dáván nebo přijímán.

